

[H. F. Ulrichsen.]

ringens Byrder allerede har taget meget paa den højtærede Finansminister; de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte i Omtalen af det af Det konservative Folkepartis Medlemmer i Udvalget stillede Ændringsforslag, tydede paa, at Ministeren for længst havde tabt ethvert Humør. Der var flere af disse Udtalelser, der nærmest tydede paa, hvad skal vi sige, en lille Smule Arrogance. Jeg tror ikke, det er nogen Overdrivelse at bruge dette Udtryk, naar den højtærede Minister kunde sige, at det var en daarlig Spøg at stille dette Forslag, som er i Konsekvens med den konservative Tjenestemandspolitik, og som er en Retfærdighedshandling. Jeg kan ikke se, at en saadan Udtalelse var nødvendig i denne Debat. Jeg kan heller ikke rigtig forstaa den højtærede Finansministers Udtalelse om, at vi Konservative optraadte som selvbestaltede Varetagere af Tjenestemændenes Interesser. Er det blevet Skik og Brug, at man, naar man møder op her i Rigsdagen med Forslag, skal møde med Fuldmagt fra en bestemt Gruppe af Organisationer eller Samfundsklasser? Jeg troede, de forskellige Partier og deres Repræsentanter havde Ret og ogsaa Pligt til at fremføre deres Synspunkter uden at skulle paa-bæraabe sig en saadan Fuldmagt.

Naturligvis vedbliver den højtærede Finansminister at henholde sig til en Aftale til Trods for, at der efter mit Skøn forfatningsmæssigt ikke kan være Tale om, at Ministeren er bundet af en Aftale med en bestemt Organisation, og til Trods for, at denne saakaldte Aftale, som jeg før har paa-peget, allerede er blevet fraveget.

Jeg forstaaer heller ikke rigtig, at den højtærede Finansminister er saa forfærdelig glad ved at fremhæve, at det af ham selv fremsatte Forslag om 11,2 pCt. var umuligt at operere med. Jeg synes, det er et Mistillidsvotum til den højtærede Finansministers egen Evne til at skrive Love, og at man derfor skulde gaa saa stille med Dørene. Egentlig havde det vist været naturligare at motivere Ændringsforslaget med, at de Folk med de ganske smaa Gager i og for sig godt kunde trænge til en lille Smule mere end de 11,2 pCt.

Baade det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har erklæret, at vi Konservative mødte med Overbud til Tjenestemændene, at vort Forslag var Overbudspolitik. Nej, det er der aldeles ikke Tale om, det har ikke noget med Overbud at gøre. Det, vi fore-

tager, er, at vi fremsætter et Forslag, der er en Retfærdighedshandling, og som er i Overensstemmelse med de Gang paa Gang af Lovgivningsmagten fastslaaede Principper for Tjenestemandslønninger. For Resten er det jo ganske interessant, ikke blot for os Konservative, men ogsaa for Tjenestemændene, at man nu ser de ærede Medlemmer, de Herrer A. M. Hansen, Søren P. Larsen og Valdemar Thomsen Side om Side. At tænke sig, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der tilhører et Parti, der gennem lange, lange Tider har erklæret sig for et særligt Tjenestemandsparti, nu staar Side om Side med det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og erklærer, at her drives der en Overbudspolitik, og taler med Indignation om denne Overbudspolitik.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at jeg havde udtalt, at de 2 Mill. Kr. spillede ingen Rolle. Nej, det Udtryk har jeg aldeles ikke brugt. Jeg har udtalt, at disse 2 Mill. Kr. spillede ingen Rolle i Sammenligning med de mange andre store Beløb, der bevilges til en hel Række Samfundsopgaver. Der er Tale om saa store Beløb og saa mange Bevillinger fra Dag til Dag, at 2 Mill. Kr. gør ikke saa meget fra eller til. Og med Hensyn til, hvor Pengene skulde komme fra, om vi højte Pengene i Lommen — det sagde den højtærede Finansminister ogsaa —, saa har vi Pengene i Lommen, for det er et saadant Overskud paa Finansloven, at det er muligt at tage dette forholdsvist lille Beløb paa godt 2 Mill. Kr. derfra. For øvrigt synes jeg, at det maa være forbeholdt en Opposition at kritisere de Maader, paa hvilke Regeringen ønsker at tage Pengene. Derimod er der naturligvis ikke fra de Konservatives Side nogen som helst Modstand mod, at Beløbet fremskaffes, og det fremgaar jo alene af den Kendsgerning, at for Finansloven, paa hvilken det paagældende Beløb vilde være blevet opført, saafremt Ændringsforslaget var blevet vedtaget, vilde der naturligvis blive stemt fra konservativ Side.

Jeg ser ikke nogen som helst Uoverensstemmelse mellem de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og vor Stilling til det stillede Ændringsforslag, thi det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om, var de store Byrder, der blev lagt paa enkelte Indtægtsklasser og særlige Dele af Befolkningen gennem Merindkomstkatten og Tillægs-skatten, og det Forslag, som er stillet af det konservative Mindretal i Lønningsudvalget, regner med, at disse Love gennemføres, og ønsker at kompensere den særlige Byrde,